

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 ianuarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte - Toma Nadejda,

Judecători - Guzun Ion și Catan Liliana,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2022, în cauza penală în privința lui

*Nateașin Iurie XXXXX, născut la XXXXX,
originar din XXXXX și domiciliat în XXXXX*

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 16.08.2021 - 01.12.2021;

Instanța de apel: 21.12.2021 - 11.05.2022;

Instanța de recurs: 06.09.2022 - 11.01.2023.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 01 decembrie 2021, cauza fiind judecată în baza procedurii prevăzute la art. 364¹ Cod de procedură penală, *Nateașin Iurie Ion* a fost recunoscut vinovat și condamnat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 349 alin. (1¹) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an.

În conformitate cu art. 90 Cod penal s-a suspendat condiționat executarea pedepsei sub formă de închisoare stabilită lui *Nateașin Iurie* pe o perioadă de probațiune de 1 (unu) an.

S-a dispus încasarea de la Nateaşin Iurie în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 352 (trei sute cincizeci și doi) lei.

1.1. Pentru a pronunța sentința adoptată, prima instanță, *în fapt*, a reținut că, la data de 20.06.2021, aproximativ la ora 02:30, Nateaşin Iurie, aflându-se la intersecția str. Calea Moșilor cu str. Ismail, mun. Chişinău, intenționat, urmărind scopul sistării activității de serviciu a angajatului poliției din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Turtă Sergiu, care se afla în exercițiul funcției și încerca să curme acțiunile ilegale ale lui Nateaşin Iurie, i-a deteriorat numitului uniforma de serviciu și a aplicat violența nepericuloasă față de acesta, manifestată prin lovituri cu pumnul în regiunea feței.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, *în drept*, acțiunile inculpatului au fost încadrate juridic în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, adică *aplicarea violenței nepericuloase pentru sănătate față de persoana cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității ei de serviciu*.

2. Nefiind de acord cu sentința pronunțată împotriva acesteia a declarat apel **procurorul**, care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului Nateaşin Iurie, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 349 alin. (1¹) Cod penal să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cerințelor sale s-au invocat următoarele aspecte: instanța de judecată, constatând prin sentință că, condamnatul a săvârșit infracțiunea care i-a fost incriminată, urma să i-a în considerație toate circumstanțele cauzei, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite de persoana inculpatului, de faptul că aceasta și-a recunoscut vina, de comportamentul acestuia în timpul și după consumarea infracțiunii săvârșite, pericolul social și gravitatea pe care o reprezintă infracțiunea comisă de acesta în societate, iar în special, de faptul că inculpatul anterior a comis infracțiuni, fapt pentru care a fost condamnat cu suspendarea executării pedepsei, însă nu a făcut concluziile necesare și a comis din nou o infracțiune, motiv din care consideră necesar ca acesta să fie izolat de societate.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chişinău din 11 mai 2022, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

3.1. Pentru a se pronunța în sensul dat, instanța de apel a statuat că, în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Nateaşin Iurie a declarat personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și nu dorește administrarea altor probe, solicitând examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale (f.d. 120).

Prin încheierea protocolară din 08 septembrie 2021 instanța de fond a admis declarația inculpatului Nateaşin Iurie și a dispus judecarea cauzei penale în baza probelor administrate la faza de urmărire penală în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală (f.d. 124).

În cadrul sesiunii de judecată în instanța de apel inculpatul Nateașin Iurie a susținut declarațiile date la faza urmăririi penale și în instanța de fond. A declarat că regretă cele săvârșite, iar sentința la care a făcut referire procurorul a fost un accident rutier, care a fost o cauză penală examinată cu mult timp în urmă.

Instanța de apel, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a constatat că prima instanță a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Nateașin Iurie încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 349 alin. (1¹) Cod penal al RM - *aplicarea violenței nepericuloase pentru sănătate față de persoana cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității ei de serviciu.*

Subsidiar, instanța de apel a remarcat că sentința este contestată cu apel de către acuzatorul de stat, în partea individualizării pedepsei penale, în acest sens, solicitându-se aplicarea unei pedepse mai aspre inculpatului, sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an, cu executare penitenciar de tip semiînchis.

Cu referire la chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Nateașin Iurie, instanța de apel a notat că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest sens, s-a reținut că după caracterul și gradul prejudiciabil al faptei, infracțiunea prevăzută de art. 349 alin. (1¹) Cod penal se califică ca infracțiune *mai puțin gravă*.

Din materialele cauzei penale rezultă că, inculpatul Nateașin Iurie a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, a solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată, sincer s-a căit de cele comise.

În conformitate cu art. art. 76, 77 Cod penal careva circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost stabilite.

Instanța de apel a reținut că sancțiunea de la art. 349 alin. (1¹) Cod penal, prevede o pedeapsă cu amendă în mărime de la 850 la 1350 unității convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani.

În conformitate cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime

a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Prin urmare, luând în considerare că, inculpatul a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă cu intenție, se căiește de cele săvârșite, nu este la prima abatere de la legea penală, ținând cont de comportamentul acestuia în ședința de judecată și aplicând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, s-a ajuns la concluzia întemeiată de a aplica în privința inculpatului o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an.

În acest context, instanța de apel, apreciind în ansamblu circumstanțele cauzei, ținând cont că inculpatul a recunoscut vina integral, lipsa antecedentelor penale, se căiește sincer de cele săvârșite, are doi copii la întreținere, luând în considerare politica penală a statelor europene ce derivă din recomandările Comitetului de Miniștri ai Consiliului European, potrivit căreia instanțele de judecată ar trebui să recurgă mai des la pedepse alternative detențiunii când este cazul, atestă că, soluția adoptată de către instanța de fond cu privire la modalitatea de executare a pedepsei penale, și anume — suspendarea condiționată a executării pedepsei este întemeiată, fiind acordată posibilitate inculpatului de a se manifesta în stricta exercitare a Legii și a demonstra că este un cetățean demn al societății, stabilindu-i-se o perioadă de probațiune de 1 (unu) an, cu obligarea inculpatului să nu-și schimbe domiciliul, fără consimțământul organului competent.

La fel, instanța de apel a remarcat că, la stabilirea pedepsei penale în privința inculpatului Nateașin Iurie, instanța de fond a reținut că, deși inculpatul anterior a fost condamnat în anul 2009 pentru o infracțiune comisă din imprudență, acesta până în prezent nu a mai comis infracțiuni, antecedentul penal fiind stins. Mai mult decât atât, inculpatul are de asigurat educarea și dezvoltarea a doi copii.

Prin urmare, instanța de apel a apreciat că, în prezenta cauză, personalitatea inculpatului prezintă garanțiile unei conduite ce permite instanței de judecată de a da dovadă de clemență și de a acorda inculpatului posibilitatea de a păși pe calea corectării și reeducării și de a trage concluziile necesare și de a demonstra că infracțiunea comisă este un incident în viața acestuia.

4. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către *procurorul în Procuratura de circumscriptie Chișinău, Popov Oleg*, care invocând temeii pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În susținerea recursului se invocă faptul că inculpatul Nateașin Iurie a insistat în fața instanței de fond că își recunoaște vinovăția doar pentru a putea pretinde la stabilirea în privința sa a unei pedepse penale suspensive de executare, în condițiile în care existau probe

incontestabile ce dovedeau la acea etapă a procedurilor vinovăția celui din urmă în fapta incriminată.

Subsidiar, se afirmă că prima instanță și instanța de apel urmau a ține cont la stabilirea modalității de executare de către inculpatul Nateașin Iurie a pedepsei închisorii și de faptul că inculpatul, datorită atitudinii potrivnice față de valorile social-umane nici măcar nu a considerat necesar de a cere scuze părții vătămate pentru fapta sa prejudiciabilă. În opinia părții acuzării această împrejurare denotă cu luciditate imposibilitatea inculpatului de a se corecta fără aplicarea măsurilor coercitiv-educative de către autoritățile statului.

De altfel, din textul deciziei recurate, rezultă cert că instanța de apel, la menținerea sentinței, în partea stabilirii modalității de executare a pedepsei închisorii ar fi ținut cont de atitudinea inculpatului față de fapta sa, fără însă, a reține care ar fi elementele de substanță ale atitudinii în cauză.

În concluzie, se mai arată că omisiunea de a se expune motivat asupra tuturor argumentelor procurorului apelant privind individualizarea contrară prevederilor legale a modalității de executare de către inculpatul Nateașin Iurie a pedepsei închisorii, echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, ceea ce constituie eroarea prevăzută la art.427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza materialelor din dosar și raportat la criticele recurentului, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, pentru considerentele ce urmează.

Soluția de inadmisibilitate a recursului depus de acuzatorul de stat se întemeiază, în drept, pe dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, potrivit căreia instanța examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurent. Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă în cerere temeiuri care în mod evident nu sunt subsecvente circumstanțelor cauzei, sau când argumentele formulate de recurent sunt nefondate. La caz, reieșind din criticele expuse de recurent se constată că, în esență, acesta contestă decizia instanței de apel deoarece hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând actele cauzei, în raport cu alegațiile punctate în cererea de recurs, Colegiul penal menționează că acestea sunt neîntemeiate și invocate în mod repetat, iar în contextul ce urmează instanța va evidenția raționamentele care au stat la baza concluziei date.

Așadar, instanța de recurs găsește vădit nefondată revendicarea recurentului privind modificarea modalității de executare a pedepsei închisorii stabilite inculpatului Nateașin Iurie, prin excluderea prevederilor art. 90 Cod penal în privința celui din urmă, și aceasta deoarece, instituția suspendării condiționate a executării pedepsei reprezintă o prerogativă exclusivă a instanței de judecată, iar condiția esențială pentru aplicarea acestei instituții este, fără îndoială, aptitudinea subiectivă a persoanei făptuitorului de a se corija, de a se elibera de mentalitatea și de deprinderile antisociale care l-au antrenat pe calea infracțiunii, prin eforturi făcute sub amenințarea pedepsei la care a fost condamnat și a cărei executare poate fi evitată doar printr-o conduită corectă și deci prin autoreeducare.

La caz, instanțele de fond la stabilirea unei pedepse cu închisoarea și suspendarea condiționată a executării acesteia pe o perioadă de probațiune de 1 an, au reținut că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, a recunoscut vina, se căiește sincer de cele comise, are la întreținere doi copii.

În viziunea instanței de recurs, perioada de probațiune pe un termen de 1 an stabilită inculpatului este dozată corespunzător, astfel încât să corecteze concepțiile infracționale ale acestuia, dar și să evite severitatea unei pedepse penale, care ar putea trezi sentimente de ură și răzbunare față de finalitatea actului de înfăptuire a justiției. Or, această instituție juridică a fost instituită întru realizarea scopului pedepsei fără ca condamnatul să fie izolat de societate, acesta fiind supus unui termen de încercare, fără executarea efectivă a acesteia, evitându-se dezavantajele pe care le atrage după sine privațiunea de libertate: desprinderea condamnatului de familie și de modul de viață obișnuit.

Nu în ultimul rând, Colegiul penal evidențiază că inculpatul nu este absolvit definitiv de amenințarea legii penale, deoarece perioada de probațiune presupune nu altceva decât o șansă în plus, acordată inculpatului, cu scopul de a stimula obligativitatea respectării ordinii publice în general, și a autorității legii penale – în principal.

Totodată, instanța de recurs remarcă că recursul repetă textul apelului și argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel. Lecturând textul deciziei instanței de apel, se observă că aceasta a oferit răspunsuri la toate motivele apelului declarat, iar decizia contestată cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea acestuia, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art. 417 Cod de procedură penală (*a se vedea pct. 3.1. din prezenta decizie*).

Sub aspectele enunțate, Colegiul penal este solidar cu soluția instanței de apel și conchide că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de

recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, iar din aceste considerente recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

6. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2022, în cauza penală în privința lui *Nateășin Iurie XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la *16 februarie 2023*.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Guzun Ion

Catan Liliana